

μῶν ἑτήσιον πρόσοδον ἐφορολογεῖτο ἐπὶ τῇ βάσει 3.000, δὲ ἔχων 400 ἐπὶ τῇ βάσει 4.000 κτλ., τῆς δὲ τρίτης εἰς μόνον τὸ πενταπλάσιον, ἦτοι ἐπὶ 200 δραχμῶν εἰσοδήματος ἐφορολογεῖτο κεφάλαιον 1.000, ἦτοι ἐπὶ 250 1250, καὶ οὕτω καθεξῆται. Ορισθέντος λοιπὸν διτὶ θέλει εἰσπραχθῆ ἀμεσοῦ φόρος 1 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, δὲ μὲν ἔχων τὸν ἐλάχιστον δρον τοῦ εἰσοδήματος τῆς πρώτης τάξεως κατέβαλλεν, ἐπὶ 6.000 δραχμῶν, δραχμὰς 60, ἦτοι 12% ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ τῶν 500 δραχμῶν δὲ ἔχων τὸν ἐλάχιστον δρον τῆς δευτέρας, ἐπὶ 3.000, 30 δραχμάς, ἦτοι 10% μόνον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ τῶν 300 δραχμῶν δὲ τὸν ἐλάχιστον τῆς τρίτης, ἐπὶ 1.000, 10 δραχμάς, ἦτοι μόνον 5% ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ τῶν 200 δραχμῶν ὅστε δχι μόνον ἵκαστος συνετέλει εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ἀναλόγως τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ δὲ δρος τοῦ φόρου ἡτο τόσφ μεγαλύτερος δσφ μεγαλυτέρα ἡτο ἡ περιουσία⁽¹⁾. Παρεκτὸς τούτων, εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῶν πολιτῶν ἥσαν ἀγατευθειμέναι καὶ αἱ λεγόμεναι λειτουργίαι, ἦτοι δαπανηραί τινες δημόσιαι ὑπηρεσίαι τὰς δποίας οὗτοι ὥφειλον ὑὰ ἐκπληρῶσιν ἔξ ἰδίων.

Ἐπὶ πᾶσιν, ἡ τετραπλῆ ἐκείνη κατὰ περιουσίας διαιρέσις τῶν πολιτῶν συνεδέθη καὶ μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν διότι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις ὑπηρέτουν ὡς δπλίται, ἦτοι ὡς τακτικοὶ στρατιῶται τῆς γραμμῆς, ἔξ ἰδίων δπλιζόμενοι. οἱ δὲ τῶν δύο πρώτων τάξεων ἔδιδον τοὺς ἀναγκαίους ἵππους, διότι καὶ οἱ τῆς δευτέρας τάξεως ἐλογίζοντο ὡς δυνάμενοι νὰ συντηρήσωσιν ἵππον, τούτου δὲ ἔνεκα ἐκαλοῦντο ἰδίως ἵππους. Οἱ τῆς τρίτης τάξεως πάλιν ἀπετέλουν τὸ πλεῖστον τῶν δπλιτῶν καὶ ὠνομάζοντο ζευγῖται, διότι ἡδύναντο νὰ συντηρήσωσι ζεῦγος βιοῶν. Τελευταῖον οἱ τῆς τετάρτης, οἵτινες ὠνομάζοντο θῆτες, διότι οἱ πλεῖστοι ἔξ αὐτῶν οὐδεμίαν εἶχον περιουσίαν, ὑπηρέτουν ὡς ψιλοί, καὶ μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, δπλιζόμενοι δημοσίᾳ δαπάνῃ, παρετάσσοντο ὡς δπλίται. Εἰς τὸν Σόλωνα δὲ ἀποδίδεται καὶ ἡ σύνταξις τοῦ καλοῦ ἐκείνου στρατιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ δροκου τὸν δποίον ἔδιδον οἱ νέοι τῶν Ἀθηνῶν, δτε, μετὰ διετῆ, ἀπὸ τοῦ 16 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀσκησιν, κατετάσσοντο εἰς τοὺς ἐφήβους. Ναι μὲν ἡ τακτικὴ ὑπηρεσία τῶν Ἀθηναίων ὡς δπλιτῶν δὲν ἡρχιζεν εἰμὴ ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους, δτε ἐλάμβανον καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ μετέχειν τῆς τοῦ δήμου ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐτι ἀπὸ τοῦ δκτωκαιδεκάτου ἔτους ἐφρόντιζεν ἡ πόλις νὰ μεταχειρίζεται τοὺς νέους εἰς τινας ὀλιγώτερον διαρκεῖς καὶ ἐπικινδύνους στρατείας, οἴον ἐπιδρομάς, συνοδίας κτλ. Οθεν ἀμα φθάσαντες εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην προσήρχοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου καὶ ἐλάμβανον τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ ἐπειτα δὲ ἀναβάντες εἰς τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει ναὸν τῆς Ἀγραύλου, τῆς λατρευομένης θυγατρὸς τοῦ Κέκροπος, ὁμνυον τάδε· «Οὐ καταισχυνῶ τὰ δπλι, οὐδὲ ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην φ ἄν στοιχῶ, ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ιερῶν καὶ δσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν, καὶ τὴν πατρίδα οὐκ ἐλάττω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω δσης ἀν παραδέξωμαι. Καὶ συνήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὗτινας ἀλλους ἰδρυσεται τὸ πλῆθος ἐμφρόνως καὶ ἄν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς ἢ μὴ πειθηται, οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων. Καὶ τὰ ιερὰ τὰ πάτρια τιμήσω. Ιστορες θεοὶ (δηλαδὴ μάρτυρες) Ἀγραύλος, Ἐνυάλιος, Αρης, Ζεύς, Θαλλώ, Αὐξώ, Ἡγεμόνη». Ο Ἐνυάλιος ἡτο θεὸς τοῦ πολέμου, ὡς καὶ δ Ἀρης, ἡ δὲ Θαλλώ καὶ Αὐξώ καὶ Ἡγεμόνη ἐπιχώριοι θεαὶ τῆς Ἀττικῆς, ὡς καὶ ἡ Ἀγραύλος.

⁽¹⁾ Ωστε καὶ κατὰ τοῦτο διέφερε τὸ τοῦ Σόλωνας τίμημα τοῦ τοῦ Δράκοντος, δτι τοῦτο μὲν είχε μέτρον τὴν περιουσίαν αὐτήν, ἐκείνο δὲ τὸ ἐκ τῆς περιουσίας εἰσόδημα.

